

La tribuna

De l'aparença al contingut: l'alarmisme com a política

La seguretat social, els serveis socials en general, són essencialment un factor protector de la cohesió social

JAUME

Bartumeu

Fa un mes i mig que assistim a una veritable ofensiva de comunicació política del govern de DA que ens vol convèncer, amb quatre frases fetes i molta ideologia, que el sistema andorrà de seguretat social és inviable.

Primer va ser el mateix cap de Govern en el seu manifest a la televisió pública el 19 de setembre, després han vingut les reiterades declaracions del president de la CASS i, finalment, les nombroses filtracions interessades de dades estadístiques, sovint tretes del context que les podria fer més entenedores.

L'any 2004 **Alan Blinder** i **Alan Krueger**, economistes de la Universitat de Princeton, van dur a terme una investigació sobre les opinions dels americans en matèria de política econòmica.

La seva conclusió fou que aquelles opinions són d'entrada condicionades per la ideologia, en segon terme hi intervé el coneixement dels fets i, finalment, apareix l'interès propi o personal, egoista al capdavant.

Blinder i **Krueger** en dedueixen que la ideologia serveix sovint de substitut d'una informació insuficient i a voltes poc fiable i que cal confiar que una millor informació sobre els problemes econòmics reforçarà la democràcia americana.

El sistema andorrà de Seguretat Social té problemes econòmics importants. No ha calgut esperar la fundació de DA per a saber-ho, ni per

a explicar-ho.

Tampoc per a començar a plantejar algunes vies de solució. Així ho vam fer des del govern socialdemòcrata malgrat els bastons a les rodes que, setmana sí setmana també, ens posaven alguns que ara semblen descobrir els problemes.

Precisament perquè coneixem els problemes nosaltres vam fer pública, el dia 11 de maig del 2011, durant el debat d'investidura del cap de Govern, la nostra disponibilitat per a treballar conjuntament amb el nou govern, des d'un gran acord polític, en cinc qüestions de país, d'Estat.

Una d'aquestes és la viabilitat, el futur, del sistema andorrà de seguretat social.

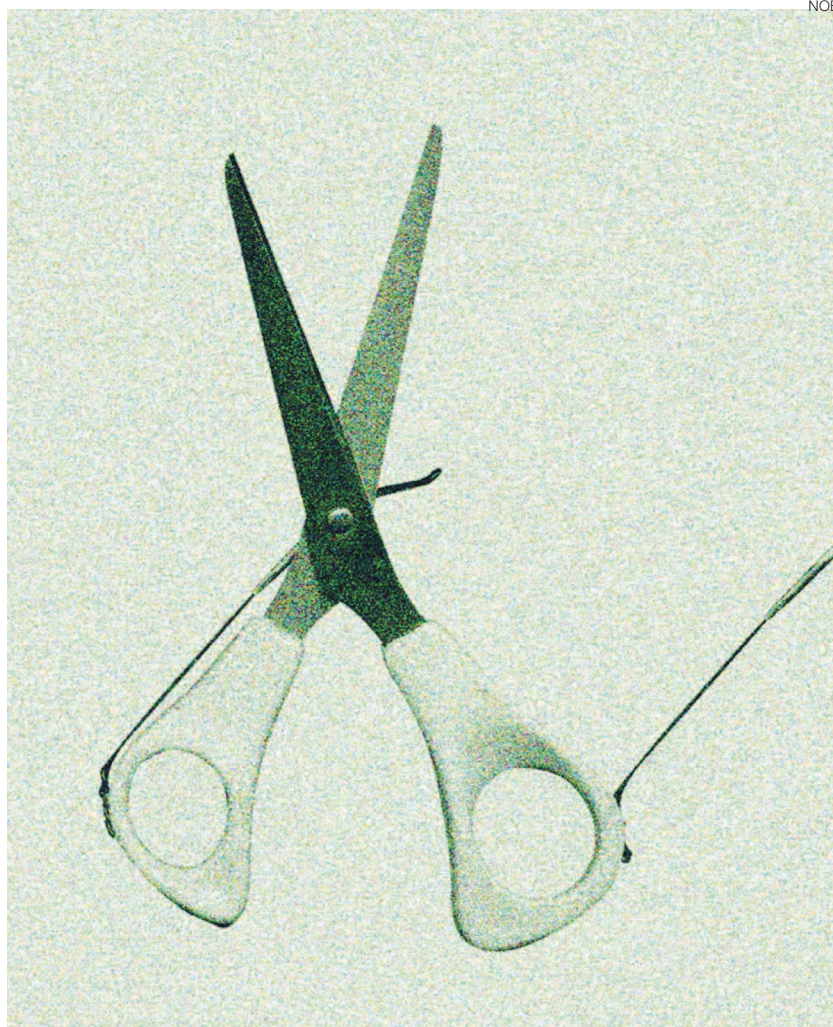
Aquesta és també una de les qüestions que vam tractar, amb el cap de Govern, **Antoni Martí**, en la reunió que vam mantenir el dia 30 de setembre.

Però contràriament al que va manifestar el cap de Govern, el dilluns 17 d'octubre, en una entrevista al programa radiofònic *L'Hora L* de la Cadena SER, **Antoni Martí** no em va fer a mans quaranta-dues propostes de reforma de la seguretat social andorrana.

Ni quaranta-dues, ni quatre ni dues: cap ni una. Així ho vaig manifestar en el mateix programa radiofònic aquest dilluns. Ni ho va fer el 30 de setembre ni ho ha fet encara quan escric aquesta tribuna, el dimecres 26 d'octubre.

Si tenen quaranta-dues propostes ja ens les faran arribar i, quan les tinguem, junt amb els informes i documents que a ben segur les deuran fonamentar, ens asseurem a una taula a parlar-ne.

El que no farem és discutir de formes, d'aparençes. No s'hi val. Te-

Retallar prestacions no és la solució. No ens podem tancar en el túnel estret de la retallada a cegues. Exigim sensibilitat ver els problemes reals

nim l'obligació de parlar del fons, del contingut de les reformes necessàries.

El que no em sembla adequat és anar declarant que aquesta qüestió ha de formar part d'un pacte d'Estat

del conjunt de l'arc parlamentari i, al mateix moment, anar insistint que ja es tenen mesures, que es qualifiquen de «pragmàtiques» i «sense ideologia». Com tampoc sembla gaire lògic –si és que realment es vol

aconseguir un pacte d'Estat– de manifestar cada dia que «l'Estat del Benestar ha tocat sostre».

De moment ja anem veient per on sembla que volen anar: s'aconsella als cotitzants «... tenir cobertures i assegurances privades». Tot un programa!

El plantejament, fruit de la ideologia neoliberal –que DA professa i aplica– que les retallades socials són el resultat inevitable de la crisi no és una idea que puguem compartir. I no ho farem per molt que no parin de repetir que les retallades en la despesa pública són l'única solució que ens queda per salvar l'Estat social. No és veritat.

Retallar prestacions com a solució de realitats d'ampli origen social, com el fet que, per sort, les persones viuen més i cada dia hi ha més tractaments, no ens sembla la solució.

La seguretat social, els serveis socials en general, són essencialment un factor protector de la cohesió social.

I ho són molt més quan les situacions de dificultat econòmica angonen tantes famílies.

Aquesta cohesió social és i serà clau perquè la recuperació econòmica s'acceleri com més aviat millor.

No ens podem deixar tancar en el túnel estret de la retallada a cegues. Exigim sensibilitat vers els problemes reals de la ciutadania, visió d'Estat per a les polítiques socials i, també, intel·ligència econòmica.

Per això vull dir que nosaltres seguim disposats a plantejar una reforma, però formulant una anàlisi seriosa, fonamentant un debat ampli i, finalment, exposant un rumb clar. Perquè hi ha una sortida en positiu. ≡

President del grup socialdemòcrata